

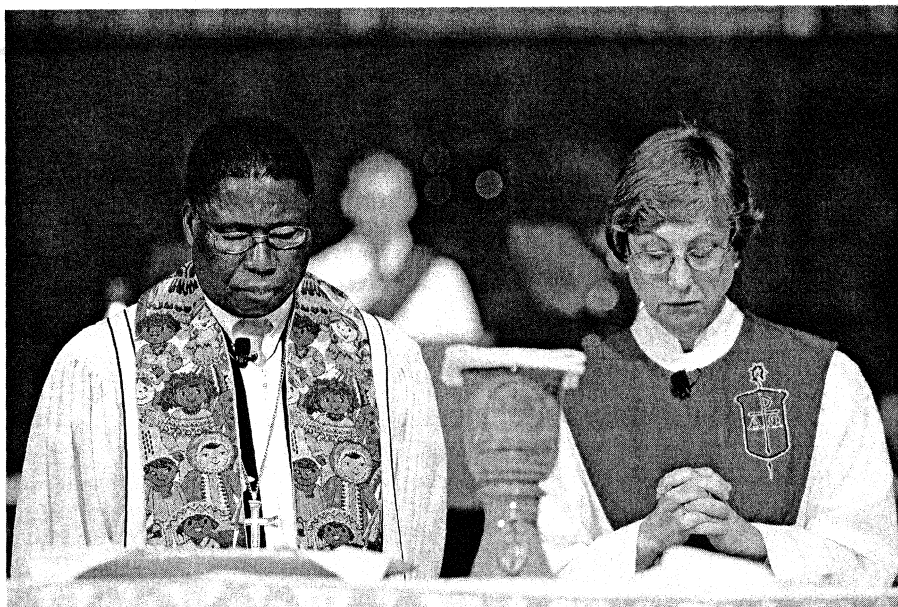
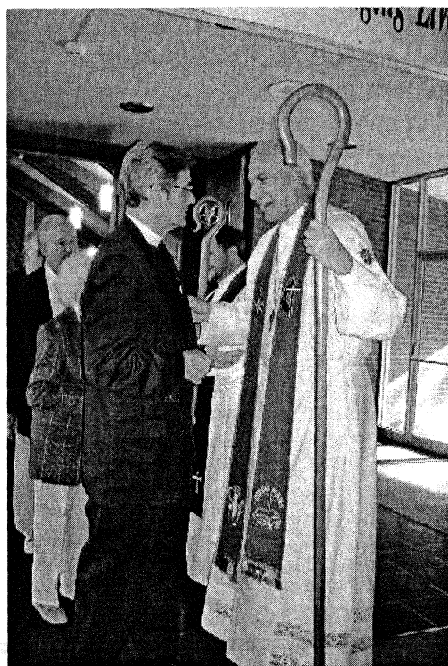
Igehirdetés, ének és sákramentum – bevezetés a metodista liturgiába
(Sermon, Song and Sacrament: an introduction to Methodist liturgy)

Hosszú időn keresztül igyekeztünk utánajárni azon tanulmány szerzőjének, melyre a www.wlm.org.uk/documents/sermonsongsandsacrament.pdf címen az interneten bukkantunk a lapszám tervezése közben. Szerettük volna a tartalmas írást egészében lefordítani és ehhez az engedélyt megszerezni. Eddig ez nem sikerült, de legalább részleteit ismertetjük, remélve, hogy később még legalább a szerzőjének neve kiderül. Annyi biztos, hogy egy kiemelkedően fontos nyugat-londoni metodista templomhoz tartozik (Hinde Street Church, www.hindestreet.org.uk), valószínűleg lelkész, és hogy ökumenikus körben beszélt (School of Liturgy at All Saints's, Margaret Street) 2007. február 14-én.

Az előadás az Angliában hagyományos, nálunk a virágkereskedők minden erőlködése ellenére meggyökereztetni nem sikerült Valentin-napon hangzott el. (Talán sikerült volna, ha legalább magyarul nevezik el, Szent Bálint-napnak.) Jó angol humorral kezdte: talán jobb lett volna, ha a „Love Divine, all love's excelling” kezdetű, mindenkinek ismerős Charles Wesley-éneket eléneklik és aztán mindenki szépen hazamegy a társával. Majd mentegetőzött: a liturgiát gyakorolja, s nem tudósa. Szakszerű leírásért Neil Dixon 2003-ban megjelent, „Wonder, Love and Praise: a commentary on the Methodist Worship Book” vagy David Chapman egészen friss, „Born in Song: Methodist Worship in Britain” című könyvéhez fordulhatunk. Ez utóbbi hivatkozott könyv már címmel is utal arra, hogy a metodizmus legfontosabb liturgikai hozzájárulásának az angolszász világban a gyülekezeti éneklés sajátos stílusát tartják.

„Érdekes jellemzője a metodizmusnak az, hogy nagyon gyakran fordulunk gyökereinkhez, magához John Wesleyhez. Önök talán az Oxfordi mozgalomhoz vagy a reformációhoz térnek újra vissza. Amikor 1999-ben megjelent legújabb liturgikus könyvünk, a Methodist Worship Book, egy olyan lelkészi munkacsoportban tevékenykedtem, melynek tagja volt a helyi görög ortodox pap is. Anastasios atya azt mondta, észrevette, hogy a metodistáknak új szertartáskönyvük van, és szokásos malíciájával megkérdezte, miért van szükségünk ilyesmire, mikor az ortodoxok tökéletesen elégedettek a sajátjukkal, melyet a VI. században állítottak össze. Ám a metodista liturgiának oly sok vonása alakult ki Wesley idejében, hogy arra a korszakra kell hivatkoznom” – mondja a szerző. ... „Az anglikán szertartáskönyv (Prayer Book) a puritán hagyománnyal birkózó katolikus liturgiában gyökerezik, s az 1662-es Book of Common Prayerben éri el tetőfokát. A késő XVII. század a törékeny vallásbéke időszaka volt, de a szakadás és a polgárháború nyomasztó emlékével járt együtt. Ebbe született bele John Wesley is 1703-ban, egy anglikán lelkész, Samuel (aki meggyőződésből lett a „High Church” tagja) és felesége, az inkább nonkonformista és pietista irányzatból való Susannah gyermekeként.”

Folytatjuk

Képek az amerikai metodista egyház életéből.